

LA VERGE DEL GÒTIC CATALÀ

El PSC de Ripoll dona suport al pressupost de Orriols

Qualsevol diria que la senyora Orriols, alcaldessa de Ripoll és com un furóncol en la plàcida pàtria catalana. Costa una mica d'imaginar com un sol personatge porta tanta irritació a tot un parlament i a un grapat d'executives de partits nacionals i nacionalistes catalans. D'on li ve tant de poder? De Déu! L'Orriols, en realitat és una Verge del gòtic català en altre temps esculpida a la portalada romànica del Monestir, posteriorment restaurada en època gòtica i finalment incorporada de carn i ossos com a ciutadana *aparentment normal*. Miracle! Doncs sí, però només que li mireu la cara amb deteniment us n'adonareu...

Una vegada ets verge, la cosa és fàcil, d'aquí el merder que s'escampa pel voltant de l'Orriols amb fidels partidaris catalans i castellans, d'esquerres i

dretes, apostòlics i agnòstics, comerciants i compradors, pagesos i industrials. A tots els pot convèncer. Els últims convertits, el PSC de Ripoll, que, com sempre passa en les guerres religioses, han estat expulsats, torturats i esquarтерats pels seus companys de partit, malgrat haver-se penedit de fer cas al cant de sirena de la verge.

Les línies vermelles són línies vermelles i qui les traspasa, sempre que no sigui del PP o de VOX, es crema. Això ho té clar fins i tot el PSC.

Seria bo, però, que les excitades executives dels partits, pensessin una estona en el secret que té l'Orriols, apart de ser la verge del gòtic, per endur-se tantes adhesions i d'origen tan divers. Més encara, seria molt bo, que algunes executives en particular compro-

vessin si el seu ideari està tant lluny del de l'Orriols; si els vots que donen o treuen a Madrid, per exemple, no els donaria i negaria també la Verge del gòtic.

Posats a filar prim, convindria repassar els programes escrits o no de molts partits que juguen a una cosa mentre pregunten per la contrària. Catalunya és terra d'acollida —fardem sempre—, sí, però la paraula *xarnego* no la van inventar els fenicis.

Catalunya no és racista, no (i ara!), però al voltant de la taula de diumenge, mentre menges les últimes engrunes del pastís, sents algunes afirmacions que s'hi acosten força.

Si la verge gòtica té els seus partidaris, no serà només a base de miracles.

